

Misjonen i Kina.

Brev fra Signe Pedersen,
Inga Johnsen, Kari og Jens Fjeld.

Peking 30—11—1934.

Det er nu lenge siden vi sendte noen ord. Tiden går jo så hurtig så den rent farer avsted. Sist vi skrev var det om vekkelsen i Shanghai, den pågår stadig, og vi merker vekkelsen også her nord. Aldri har vi sett slik rorelse og liv som nu og det priser vi Herrens for.

Vi har nu vært ute på en misjonsreise og besøkt flere misjonsstasjoner. Blandt de kjente venner kan nevnes søstrene Dorum og Karlsen, som har et herlig arbeid. Vi kom dit for å delta i Herres stormøter, og hadde noen velsignede dager sammen.

Så reiste vi derfra til vennene Fjelds i Pai-hsiang til tre dagers stormøter. Søstrene fulgte også med så vi var en hel flokk som kriste Jesus. Også der er det herlig å se hvad Gud gjør. Vi besøkte ialt syv misjonsstasjoner, svenske og danske og Gud arbeider overalt. Mange var det som hørte evangeliet også på denne tur.

Ja vi ventet på vekkelse i Nord-Kina og vi kan vel si, at den har begynt for det er liv og rorelse over alt, men vi ventet på riktige skurer av velsignelse, som de svenske sier. Ja, måtte det riktig bli slik at lenken falt av, som jeg hørte her en dag:

— En kinesisk evangelist kom til et fengsel og spurte om å få holde møte der.

— Nei, sa fengselsvakten, det tør vi ikke, for vi har hørt at når

dere ber, faller lenkene av fangene og alle dører flyr op.

De hadde naturligvis hørt beretningen fra bibelen.

Efter en måneds forløp reiste vi så hjem igjen, bevaret og hjulpet igjennem alt. Kommen hjem stod alt godt til. Da var det å ta fatt med liv og sjel. Vi hjelper til på bibelskolen tre dager i uken, og det er et arbeid vi elsker. A. hvor Gud velsigner oss mange gange. Det er en elev helt fra Yünan, en av Kinas sydligste provinser, de andre fra forskjellige steder her nord. Så er det stadig møter. Forsamlingen vokser og trives, både her og på utstasjonene. Ja, venner bed for Kina og arbeidet. Det er lønn for eders gjerning. Snart kommer Jesus Kristus. — Takk og lov! Han er høstens herre. Han har alle tråde i sin hånd.

Vil med det samme få takke for «Misjons-Røsten» som så trofast kommer og bringer hilsen fra de mange kjære venner fra fjern og nær. Takk også for kr. 30.00 som vi har mottatt gjennom eder. Så vil vi ønske alle et godt nytt år og la oss be for hverandre. En natt drømte jeg, at jeg bad: «Herre lær mig og be». Så blev jeg ført til Lasarus grav, så til Joh. Evang. da Han mettet skarene og derfra til Samuel da Herren ropte på ham og han løp til Eli. Dagen efter skulde vi vidne på møte. Leste om de kloke og dårlige jomfruer, de dårlige løp

straks til de kloke, derefter til kjøbmennene. Vi ser de kjente ikke bonnelivet. Samuel blev reddet fra å tjene Gud for å sees av mennesker. Han sa for hvet: «Tal Herre, din tjener hører.» Hvad sier Jesus ved Lasarus grav? Tenk en gråtende og tvilende skare rundt graven og et stinkende lik, men Jesus løfter sine øine mot himmelen og sier: «Jeg takker dig Far, at du har hørt mig.» Bonna var kjempet ut for, så Han bare takket når Han stod der. Slik vil Han vi skal be, at når vi står overfor alle livets vanskeligheter og verdens bløden-de sår, kan si: «Jeg takker dig Far, at du har hørt mig.» Herre lær oss å be.

Tusen hilseener
Signe Pedersen og
Inga Johnsen.

Pai Hsiang Hsien, Hopei,
N. Kina.

Kjære venner i Kristus Jesus.
Fred!

Hvad han sier eder, det skal I gjøre. (Joh. 2, 5).

Det var den tale som led til tjenerne, før Jesus utførte sitt første tegn, og vi ser at de la sig det alvorlig på hjertet, så når Jesus talte til dem om å fylle vann i karene, fylte de dem til randen.

Og de herlige resultater der fulgte deres lydighet, idet Guds allmakt blev åpenbart, så ut fra de fylte kar kunne de øse ut vin der kunne slukke de manges tørst.

Herren har mange måter å åpenbare sin storhet på også idag og ved lydighet mot hvad han sier får også vi oppleve herlige ting med vår Gud. Han er ikke bare

Forts. 4. side.

Finnmarksmisjonen

Fra Storsteinnes i Balsfjord.
Brev fra Signe og Henrik Eilertsen

Da det er en stund siden sist vi skrev i «Røsten» fikk vi lyst å sende noen ord idag. —

Først får vi ønske alle Guds barn så langt disse linjer rekker, et av Herren riktig velsignet nytt år. — Give Gud at det blev oss torundt, å å oppleve store ting med vår kjære Frelser, også i dette år.

For mig står det så, at det som er det største for et Guds barn å få oppleve — eller være vidne til — er det å se syndere erkjennende og bekjennes sin synd. Og så søke hen til ham som har sagt: At han vil ingen synders død. Men er kommet for å frelse de fortapte.

For tiden har vi en ukens fellesmøte sammen med baptistene på stedet. Det første møte var igår kveld her på «Betel». Det kjentes godt, men vi håper at det ikke bare må kjennes godt, men at det må bli frelsesoplevelse for en eller annen stakkell som ennå er utenom.

Herren har gitt oss gode møter i julen, og til tider en vekkende ånd. Men man har nesten følelsen av at juletiden blir mere til mas og strid enn til å fordype sig i det som jo er det vesentligste. Og som vel skulle være uundgåelig for et folk som kaller sig et kristent folk. Men sangeren har nok rett, når han synger «Av depte vrimler land og strand, men hvor er troens brann.» — Selvfølgelig tenker sangeren på den

offisielle statskirke, men — det trenges å ropes et «varsok» og så til de i vårt land som er troende deopte. — Ilden er svak! Derfor — kar glødensesammen. — Folket tryser!

Den 22. november hadde forsamlingen her arrest. — Det var da 3 år siden huset her blev innviet. Svært hvor tiden går. Og vi kunde også ved denne miipeel se tilbake på Herren trofasthet imot oss. Vi hadde gleden av å se venner iblandt oss, som ikke var med sist vi var sammen til årsfest. Nei, da vandret de i verden — men Gud være takk! Nu var de frelste, deopte, og hadde del med i de helliges leir.

Herren gav oss også en underbar stund, med stor nåde over alle.

Regnskapet viste også et relativt bra utbytte. Da huset var innviet hadde vi en gjeld på tusen kroner. Nu skylder vi noiaiktig to hundre kroner. Et bra resultat, som vi er Gud meget takknemlig for. Og jeg har følelsen av at de fleste av vennene gleder sig sammen med mig.

Så vil vi da til slutt si til de venner som har stått oss trofast bi i alle disse år og som leser disse linjer, hjertelig takk! — Uten eders bistand hadde vi ingen vei kommet. Herren skal gi enhver igjen i de rettferdige opstandelse.

Forts. 4. side.

Hjemløse menn. En underlig søndagsmorgen.

Hjemløs!

Hvad det ordet rummer av nød og savn, av fristelser og farer har jeg igrunnen først lært å forstå ett av det siste året. Når man laglig kommer i forbindelse med noen av den store skare på flere hundre menn som går hjemløse omkring i hovedstaden, da begynner man å forstå noe av det man for ikke anet.

Hjemløse menn! Da tenker jeg ikke på hybelmenneskene. De har da noe. En seng, en komode, et bord, en stol. Jeg tenker på dem som intet annet eier enn det som er gjemt mellom fillene. Et adgangskort til et natterherberg, hvis de kan skaffe 75 øre i løpet av dagen — det er deres hjem.

Og hver gang vi møter dem, møter vi spørsmålet: hvad kan vi gjøre for de stakkars forkomne hjemløse menn? Det spørsmålet blir så nærgående. Når en selv legger godt og varmt under dynen sukker et ansikt frem: «Jeg må ikke ute inatt jeg, pastor. Det er kaldt!»

Eller når spritdunsten slår en øte bare de rører sig eller åpner munnen for å si noe. Hvad

kan en gjøre for alle disse ulykkelige?

De vil ikke ha det anderledes, sier du. De har selv redet den seng de ligger i. Ja, jeg vet det. For så mange. Ødelagte viljer. Satans verk. Og dog er de mennesker. Kjøpt med Kristi blod. Elsket av ham som ikke forakter den elendigste elendighet.

Vel gjøres der meget for dem. Vi som selv er frelst ved evangeliets omskapende makt, vi må gjøre noe, Kristi kjærlighet tvinger. Ordet om korset er deres eneste redning. For dem som for oss. Her er alt pjalter. Men nådens favn er åpen. Ordet om korset løser hver lenkebunden trel. Men det ord må forkynnes dem. Hvorledes kan de tro der hvor de ikke har hørt.

Frøken Anna Jensens arbeid i Vaterland har båret rike frukter. Blå Korsforeningene, Oslo Indremisjon, Frelsesarmeen og mange andre har virket til stor velsig-

nelse. Men det er så meget ugjort. Det er brødre i nød.

Det er rett av dig å gi en matpakke ved døren når de ber. Men du er ikke ferdig med det. I ditt lønnskammer må de få en plass. Og det ikke den aller minste.

Får jeg lov å fortelle om en søndagsmorgen for en ukens tid siden.

Våre venner i Toien Blå Kors skulde ha frokost for de hjemløse. Byens blå Korsforeninger har det efter tur hver søndagsmorgen hele vinteren. Når det er riktig kaldt kan det være omtrent 300 mann. Jeg var med ved en slik søndagsfrokost og tror aldri jeg kommer til å glemme det.

Kl. 6 om morgenen blev dørene åpnet og salen fyltes av en stor skare blåfrosne, sultne menn. Det var unge og gamle. De fleste kjente vi av utseende, endel også av navn.

Så godt som alle hadde ligget ute om natten. Noen i båter, an-

dre på loft eller kjellere. Noen i trappeganger. Andre ute i det fri.

En eldre mann har en tid hatt sin hybel i et skogholt like utenfor byen. Bak et gjerde har han to bølgeblikkplater. Den ene ligger han på. Noen tomsekker er madrassen. Noen filler er dynen. Og oppå «dynen» legger han den andre bølgeblikkplaten. Så kan det regne så meget det vil for ham. Om dagen går han og selger visir som han selv har skrevet. «De åndelige viser går best», sier han. Et underlig liv! Det er også et menneske.

Å komme inn og se dem, glemmer man ikke så snart. — Tankene begynner å arbeide. En går der og hilser. Lite vil de si når det er så mange tilstede. Men det en ser forteller mest, og så alt det vi vet fra før. En blir så sår til sinns. «Å om du visste om enn først på denne din dag hvad som tjener til din fred!» Hvad mon

Jesus vilde si om han stod der legemlig midt iblandt dem.

Hvad forteller ikke alle disse livsskjebner om syndens redselsfulle makt i verden! Hjem som gikk istykker. Hustruer og barn som blev slått og pint. Modres hjertes som blev knust. Brutte forhåpninger. Evner som lagdes ode eller som blev brukt i Satans tjeneste. Uff, en gyser!

Der sitter ungtutten som kom til hovedstaden for å søke arbeide. Men inn i hvirvelstrømmen kom han og nu går han slik. Der sitter en fra et dårlig hjem. Forældrene viste ham denne veien ved sitt liv i svir og drikk. Vi hører dem stundom forbanne far og mor! Stakkars menn!

Musikken begynner å spille og synges og en av våre venner leser et Guds ord og avlegger et varmt vidnesbyrd om Jesus. Men guttene er ikke oplagt til å høre nu. De vil ha mat først.

Og da fru Nilsen kommer inn og sier at hu er kaffen ferdig, stikker de luen under stolen. Begge hender må være klar til å tåle. Om de var like villige til å Forts. 4. side.

MISJONS RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postkontor og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oplysning og betalinger skjær til ovenstående adresse.

Misjonen for de forsømte steder.

Til evangelisering av de forsømte steder innk. til og med 15—1935:
Fra menigheten i Klippen, Saltnes ved br. Lars Lervik kr. 47.36. Forsamlingen Knoffstg. 6, Drammen kr. 65, venner i Årendal kr. 50, venner på Moss kr. 115, venner på Spangereid og Svennevik kr. 56. Tilsammen kr. 333.33.
Herav sendt til: Br. Skoie kr. 50, Martinussen 30, Grønnet 56, Kjellås 50. Tilsammen kr. 186.

Det viser sig at enkelte forsamlingsleder sender beløp like til vedkommende brødre uten å underrette de brødre som blev valgt til i vareta dette. På den måte er det ikke mulig å ha noen oversikt over hvad som er nødvendig eller ikke.

Det er ikke meningen at noen av de brødre som blev valgt skulde være diktatorer, men det sier sig selv at en ordning må det være.

Derfor, kjære venner, hvis dere har bestemt at et beløp skal gå til en bestemt brødre, så vær så vennlig å underrette en av brødrene om det. Vi mener jo alle å komme de forsømte steder til hjelp.

Broderhilsen
Sverre Severinsen.

I forbindelse med br. Severinssens bemerkning vil vi gjerne påpeke, at hvis brødrene som er valgt til å formidle de innsendte midler skal holdes utenom og ikke vite hvem som får tilsendt midler, er jo det hele meningsløst. Da begriper vi ikke hvorfor de skulde velges. Da de blev valgt var det jo for å arbeide for de steder hvor det var vanskelig å nå med evangeliet uten støtte. Der hvor den frie forkynnelse ikke var nådd frem.

Det er ingen kasse for fattige predikanter — om også det kanskje kunde være påkrevet —, men for å nå flest mulig av de forsømte steder.
Såpas samarbeide må der kunne være også blant de frie venner, at dette lar sig gjøre.

Red.

Vinterheftet.

Da det er noen nye abonnenter som ønsker vinterhefte må vi opplyse at det er helt utsolgt. Det var utsolgt lenge før jul og vi hadde bestilling på mange flere enn vi kunde skaffe.

Er det noen av de gamle abonnenter som ikke har fått det så vær så snild og meld fra. Hvis det skulde være noen av kommisjonærene som har noen liggende skal

de da bli sendt til vedkommende som ikke har fått.

Utesående kontingent.

Ved årets utgang hadde vi meget kontingent utestående. Det er et alt for stort beløp i forhold til bladets opplag og det vilde være meget lettere å arbeide med bladet om kontingenten blev innbetalt mere regelmessig.

Beløpet er ikke stort enkeltvis, men samlet utgjør det ikke så lite. I det nye året har vi fått innsendt en god del, men enda står mange tilrest både for 1934 og mere. Husk å send det inn snart.

Det er noen som sender sin kontingent regelmessig år efter år og det er en glede å notere.
Husk nu kontingenten.

Abonnentsamlere og løssalg-selgere.

Er det noen som ønsker å samle abonnenter eller selge løssnummer så skriv til oss og undersøk betingelene. Provisjon innrommes.

Skriv bare: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Fra Nord-Norge.

I et privatbrev skriver en av de frie predikanter blant annet:

«Her er en fryktelig motstand enkelte steder. Det kan føles som helvedes hærer leier s'g mot oss.»

I slike tider er det tungt å stå alene. Godt at Herren alltid er med, også i slike stunder. Finnmark og Troms fylker er dog særlig hårde felter. Dette er i utpreget grad tilfellet med Finnmarks fylke, da vi møter slik motstand av de mange Lestadianere som bor her. — — —

Han har også noe godt å fortelle og fortsetter: Vennene i Skarsvåg, ca. 4 km. fra Nordkapp, har nu fått sig sitt eget lokale. Et pent lite behus som rummer ca. 130 mennesker. Huset er betalt, men de mangler bord til å kle det utvendig med. Det vil medgå ca. kr. 400. (Er det noen som leser dette, som kan hjelpe dem med dette beløp? Red.) I Køllefjord, et av Finnmarks største fiskevær — mangler de også lokale. Her er noen meget snille venner og flere står for tur til å bli døpt. Her er det tusenvis av fiskere hvert år. — — —

Midler til arbeidet i Nordnorge mottas av Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Fest eller faste.

I den første menighet bad de i øvresalen. Medlemmer av det 20. århundres kirke tenker sikkert mere på å søke spisensalen.

I våre dage har spisestuen tatt øvresalens plass. Brod går forut for bønn, og man tenker mere på å holde fest enn på å holde faste. Der er flere fylte maver, enn der er boide kne og sonderbrudte hjertes. Ilden lyser klarer i kjøkkenet enn fra prekestolen.

De fleste kristne var ikke opptatt av å stille mat på bordet den dag da Hellig Anden kom over dem, men de var endrektig i bønn i øvresalen; de ventet ikke på bordets gleder; men de ventet på Gud.

Hvor var det å ønske om der kunde bli mindre matlyst og me-

re lengsel efter fromhet; mindre bruk for kokkekoken og mere bruk for bibelboken. Gud give, at kirkene må bli fylt av mennesker

som venter på ham, fylt av tjenere som vil tjene ham og forvente hans Sønn fra himlen!
«K. Klokken.»

Arbeidet i vingården.

Oslo 5. januar.

Elskede medarbeidere for sannaheten.
Et av Herren rikt velsignet nytt år med takk for hensynfullhet, og ønsker vi enhver av M. R. lesere herlig fremgang i Jesu navn kommende år. Ja, stor nåde være med eder alle. Amen.

Som nok de fleste av vennene vet har min eldste sønn og jeg vært hjemme nu i 16 mndr., min hustru med 7 barn kom hjem 5. juli. Vi alle priser Herren som la felter for oss å komme hjem, og iyer vi nu Norges velsignede kirke i dypt drag. — Vi har nytt meget godt sammen med venner på forskjellige plasser. Ja, forandringen har spesielt begynt å gjøre sin virkning på min helbred. Min hustru føler sig fremdeles trett og sliten, som jo er ganske naturlig da det faller adskillig å gjøre i en familie på 10 medlemmer, samt ønsker hun ved siden av å delta i møter så meget som mulig.

Vel kjære venner, fortsatt å holde oss oppe for nådens trone, ja bed, bed, hold ut og bed, ti den som ber han får o.s.v. Vår Gud hører bønner, vår Gud holder ord. Han aldri sitt løfte kan svike. Halleluja.

Et hjertelig takk til vennene rundt om for deres kjærlighet bevisst oss på forskjellige måter.

Et spesielt takk til vennene i Møllergt. 38, og Håbet, Eidsv. verk. Husk venner, det er lønn for eders arbeide i Herren; Et beger kaldt vann skal ikke gå ulønnet hen. Vi skal høste felles på den store dag. Priset være Gud.

Herren være takk for evangeliet er fremdeles en bærende kraft, og virker hvad Herren har sendt det til. Vi gleder oss både for og med den skaren i vårt kjære Kina som har mottatt frelsen i Jesus, og er dype med Anden. Ikke har mottatt helbredelse til legemet ved ordet. Han den opstandne Jesus Kristus, som blev forkynt av våre medbrødre, er den samme idag, og forblir den samme. Han virker og stadfester sitt ord ved de medfølgende tegn, Mark. 16, 15, 20. Ap. gj. 2, 42—47. kp. 14, 3.

Det syntes oss der er mange av Jesu venner idag som fordom, som er besjelet med tunge byrder av unødig sorg og bekymringer som følge av at de ser på sig selv

Det varer ikke så lenge.

«Nå, Trine,» sa dommeren, idet han gikk hen imot den gamle koken, som satt ved sine epler, «blir du ikke trett av å sitte her hele den lange, kolde og mørke dag?»

«Det varer jo ikke så lenge,» svarte hun.

«Og på de hete, støvete dager?»

«De varer heller ikke så lenge, min herre.»

«Og siden, Trine? Siden?»

«Da vil jeg gå inn til Guds hvile, som er beredt for hans folk, og veiens møie vil bli glemt der.»

Herlig vekkelse i Sverige.

I et av våre bytteblad finner følgende:

Baptistkirken i Örebro, Sverige dage og netter innfor Gud.

Gud har på en særlig måte kommet iblandt oss her i Örebro i seneste dage og netter.
Tirsdag i forrige uke kom kjære misjonar Leander og hustru til byen efter innbydelse av Prædeltia- og Immanuelsforsamlingene. — De kom villig, fordi broder Leander like siden sin hjemkomst til Sverige har følt en bestemt kallelse fra Gud til å besøke vore bibelskole.

Tirsdag holdtes det første møte i Immanuelskirken. Det var på velsignelse og kunne ikke sluttes før ved 12-tiden om aftenen.

Onsdag eftermiddag var bønnemøte og misjonsskolene samt endel andre troende venner samlet i Prædeltia-kirken. Møtet sluttet ved åtte på aftenen, og de blev ingenlunde beskjemmet. Salm. 34, 6. Død hvor er din seier, død hvor er din brodd, Gud være takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus. 1. Korint. 15, 56—57. Venerer vær med i det store slag og arbeid mens det enn heter idag. Natten kommer, og er nu allerede for døren da ingen kan arbeide.

Seiren er vår! Halleluja.

Still dig frem! Svar: Her er jeg, send mig. Vær med i det store innhøstningsarbeide. Befalingen lyder: Gå! Matt. 28, 19. Feltet er verden. Matt. 13, 38. Behov: bønn. Lük. 10, 2. Forråd: Gud, Rom. 8, 38. Lønn: Gled. Matt. 25, 21. Jesus kommer snart. Arbeidet går sin seirende gang på vårt felt ute i Kina. Priset være Herren.

Hvilketsomhelst b'drag til arbeidsfeltet vi representerer ute i Kina eller til hjemreisen mottas med takk i Jesu navn, og blir kvittert for i dette blad og D. G. B. av misjonens kasserer A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

En hjertelig hilsen til alle bladets lesere. Håper i nær fremtid å kunne komme omkring og besøke forsamlingene.

Esther og F. O. Schroeder, med familie.

engang begynne å tenke over de sine ting,» sa dommeren, idet han kjøpte noen epler og gikk.
«Det vil ikke vare så lenge,» sa hun, «men det blir for sent, og De har tid har mere,» svarte hun; «ja, det overhodet sikkert, at De har mer tid.»

På farter Kirke.

Torsdag den 6. januar var det et stort møte i innpå hverandre gikk jeg til det intet offentlig dag.

Det var en utrolig og de opfordret de til å avledes som det alltid er på et hvert slikt behud dre og de samme lære man vemodig ydes meget når de stod sammen blev lagt til stå, at det ikke en for det. H ke den frie landet hvis let. I byer o det sig ikke småsteder se er et dærlig samfund og forhold på m våre steder ubetydelige te mellom G ansvar! Her fraser om b m. m. Han ildsluere, ser og ordet fra 50, 6: «Fort folk, deres h Gud hjelp d også der blev det til en ubesvegelig bekjennelse- og overtom sere som Guds kjærlige splittelse

Torsdag, fredag og lørdag herlige bønnedager fra morgentiden i bibelskolen. Elevene ut dette fortsettelseskursus var utelukkende eldre og nytagne evangelister, og de kom en ustanselig strøm frem og kjente under tårer deres syn og begjærte forbønn.

Fredag aften holdtes et forderlig møte i Immanuelskirken som først kunde sluttes kl. 11 natten. Om lørdagen falt Gud hjelp d And mektig i misjonsskolen dere at det også der blev det til en ubesvegelig bekjennelse- og overtom sere som Guds kjærlige splittelse

Lørdag eftermiddag kl. 4 som stod i a gynte et møte i samme stil i Gud. Vi tren manuelskirken, først ved midnatt i det stykket det sluttes. oss fra kon den finnes i nok være fo ling berettig også være det.

Sondagens tre møter i Filadelfia-kirken fikk samme karakter. Der blev egentlig ingen predik ved noen av møtene — utelukkende Bekjennelser og bønn, nu da avbrutt av budskaper i Helligånd. Det samme var tilfelle i Immanuelskirken. Først midnatt kunne skarene skilte. Det var et Mandag aften menighetsmøte i Filadelfia-kirken varte møte kl. 3 om natten. Medlemmefølelsen var vandrert i en uavbrutt strøm til platformen for å fremdeles deres nød, bekjenne synd og gjøre forbønn. De mest grådige og de syner har man sett ved møter.

Det er i de fleste bekjennelse kommet tydelig frem, at en forberedelse allerede for lang siden har funnet sted og at ne nu har knyttet sig til den kynnelse, som har lydt om

vendigheten med all synd. Gud være for det, som ger og hvor ne skulde gi skap ut over Mätte verk samme spor og radikalt

SPRED

På farter Kirke.

Torsdag den 6. januar var det et stort møte i innpå hverandre gikk jeg til det intet offentlig dag.

Det var en utrolig og de opfordret de til å avledes som det alltid er på et hvert slikt behud dre og de samme lære man vemodig ydes meget når de stod sammen blev lagt til stå, at det ikke en for det. H ke den frie landet hvis let. I byer o det sig ikke småsteder se er et dærlig samfund og forhold på m våre steder ubetydelige te mellom G ansvar! Her fraser om b m. m. Han ildsluere, ser og ordet fra 50, 6: «Fort folk, deres h Gud hjelp d også der blev det til en ubesvegelig bekjennelse- og overtom sere som Guds kjærlige splittelse

Lørdag eftermiddag kl. 4 som stod i a gynte et møte i samme stil i Gud. Vi tren manuelskirken, først ved midnatt i det stykket det sluttes. oss fra kon den finnes i nok være fo ling berettig også være det.

Sondagens tre møter i Filadelfia-kirken fikk samme karakter. Der blev egentlig ingen predik ved noen av møtene — utelukkende Bekjennelser og bønn, nu da avbrutt av budskaper i Helligånd. Det samme var tilfelle i Immanuelskirken. Først midnatt kunne skarene skilte. Det var et Mandag aften menighetsmøte i Filadelfia-kirken varte møte kl. 3 om natten. Medlemmefølelsen var vandrert i en uavbrutt strøm til platformen for å fremdeles deres nød, bekjenne synd og gjøre forbønn. De mest grådige og de syner har man sett ved møter.

Det er i de fleste bekjennelse kommet tydelig frem, at en forberedelse allerede for lang siden har funnet sted og at ne nu har knyttet sig til den kynnelse, som har lydt om

Det er i de fleste bekjennelse kommet tydelig frem, at en forberedelse allerede for lang siden har funnet sted og at ne nu har knyttet sig til den kynnelse, som har lydt om

Det er i de fleste bekjennelse kommet tydelig frem, at en forberedelse allerede for lang siden har funnet sted og at ne nu har knyttet sig til den kynnelse, som har lydt om

vendigheten av et radikalt oppgjør med all synd.

Gud være evig lovet og takk for det, som er skjedd i disse dager og hvorom disse linjer gjerne skulde gi en liten smule kjennskap ut over landet.

Matte verket herlig fortsettes i samme spor som hittil: alvorlig og radikalt — Guds navn til ære!

SPREDTE FELTER

På farten.

Kirkebygden Hurum.

Torsdag den 3. og søndag den 6. januar var jeg på bedehuset i Hurum. Det er to bedehus like innpå hverandre der og lørdag gikk jeg til de andres møte, da vi intet offentlig møte hadde den dag.

Det var en ung br. som talte der og de opfordret også undertegnede til å avlegge et vidnesbyrd, som det alltid er en glede å gjøre på et hvert sted. Når man ser to slike bedehus like innpå hverandre og de — stort sett — har samme lære og forkynnelse blir man vemodig stemt. Det kundesynes meget mere til Guds sak om de stod sammen og hvis godviljen blev lagt til kan jeg umulig forstå, at det kunde være noe i veien for det. Hvilken makt vilde ikke den frie bevegelse hatt her i landet hvis man stod mere samlet. I byer og større steder viser det seg ikke så meget, men på småsteder ser man det best. Det er et dårlig vidnesbyrd for andre samfund og for uforsøkte dette forhold på mange steder. Det kan være steder hvor småting — ofte ubetydelige ting — setter et skille mellom Guds folk. Gud hvilket ansvar! Her nytter det ikke med fraser om bibelsk og apokalyptisk m. m. Han som har «eine som ildsluer», ser igjennom alt dette og ordet fra Gud hos Jeremias 50, 6: «Fortapte får var mitt folk, deres hyrder hadde ført dem vill» o. s. v. kom nettopp for mig. Gud hjelp dem som står som ledere at det ikke blir egeninteresse eller lyst til ussel vinning og tom ære som er drivkraften, men Guds kjærlighet. Oftē kunde slike splittelser være undgått om de som stod i spissen var grepet av Gud. Vi trenger nok vekkelse også i det stykke. Gud må frelse oss fra konkurranseånden, hvis den finnes i blandt oss. Det kan nok være forhold som gjør en deling berettiget, men da må det også være gyldige grunner for det.

Ja, dette var nok litt uten om emnet og for stå fo hvad det er. Gud kjenner hjertene.

Det var et godt møte og lett å vidne også der. Søndag var det møte på det gamle bedehuset. Det var åpent og godt og mange phøiet Herrens navn.

Tirsdag fikk jeg anledning til å delta i misjonsmøte i Svelvik. Det lev et velsignedt møte hvor Guds ord falt og budskaper i tunger og ordning kom frem. Str. Gommedal og undertegnede vidnet ut fra Herrens ord og str. Volden leste brev fra arbeiderne i Finnmark.

Gamst, H. Eilertsen og str. Amanda Eilertsen skrev og takket for pengehjelp og brukt tøy. De fortalte fra arbeidet der opp.

Sætre:

Onsdag stod kursen til Sætre og møte om kvelden i bedehuset var bra. Søndag var det riktig mange mennesker og et velsignedt møte. Det var en hel del vidnesbyrd og jubel og lovsprisning. «Salig er det folk som kjenner til jubel», sier Guds ord og det erfarer vi er sannhet.

Tirsdag blev det også et riktig godt møte. Mange priste Herrens navn.

Drammen:

På gjennemreise i Drammen besøkte jeg motene i Knoffsgaten torsdag og da jeg skulde være i Mjøndalen søndag aften fikk jeg også anledning til å være der. Broder Stove stod der og det var gode møter. Særlig søndag formiddag var et velsignedt møte hvor vi kjente Guds nærhet. Br. Stove og Arnesen fra Oslo talte og budskap i tunger og tydning blev til trost og oppmuntring.

Mjøndalen:

Kl. 5 var møte i Mjøndalen og det var åpent å vidne om Gud. Det blev bare det møte denne gang. Hvis Gud vil og vi lever står turen til Berger.

G. Iversen.

Ja kom, Herre Jesus.

H. Grattan Guinness: «O, du som blev menneske, for å bære våre smerter, ta våre sykdomme og gjøre forlikelse for våre synder! O du hvis omme medlidighet og evige kjærlighet stadig er med oss! Du hvis hellige nærværelse, usynlig dog følbær, omgiver og skjermes dine gjænløste på hende skjermes pilgrimsvei! Du som kommer i din majestets stråleklar, i din nådes mildhet, i din styrkes fullkommenhet for å fullende vår gjænløsning og fullkomme din triumf over alle våre fiender! Du hvis uforanderlige hensikt det er å omgi dig selv med en gjænfødt skapnings plettfri skjønhet! Du, hvis siste løfte og siste nedskrevne ytring er: «Sannelig, jeg kommer snart!» og hvis komme nu er nær for hånden. Du vårt liv! Du vårt lys! Gud åpenbaret! Gud med oss! Vårt evige alt! Vi lenges! Vi venter! Vi våker for å by dig velkommen! Kom, som du har sagt! Kom snart! Ja, kom, Herre Jesus!»

Oxfordbevegelse — Pinskebevegelse.

I Korsøts Seier skriver Lewi Pethrus blandt annet følgende: «Kjære broder Bartratt! — Guds fred!

Hjertelig takk for ditt brev, og takk for din deltagelse i vår glede. Ja, dette oppgjør er i sannhet et verk av Gud, og vi priser Gud for det hver dag av hele vårt hjerte. Forleden søndag hadde vi broder Alfred Gustafsson hos oss kl. 4 om eftermiddagen. Den store menneskemasse som til trengsel fylte lokalet, var sterkt grepet. Mange tårer og megen jubel gav til kjenne hvad tusener av hjerter følte. Pris skje Gud for denne seier Det var likesom en offentlig manifestasjon av oppgjøret, og det var en enestående herlig opplevelse. Av dem som var med, er det mange som aldri kommer til å glemme denne stund. Jeg tror også at det kommer til å få stor betydning for Guds verk

i vårt land og også på annet hold. Gud skje lov for det!

En annen sak som jeg må takke dig for av hele mitt hjerte, er hva du nu sist skrev om Oxfordgrupebevegelsen. Det gjorde mitt hjerte ubegripelig godt. Jeg har allerede lenge forstaaet at Gud er med i dette verk, og at det er en vekkelse fra Gud. At den har sine store mangler og feil, det er jeg også overbevist om. Men det har også pinskevekkelsen hatt. Og vi har dog ikke forkastet den for feilgrepenes skyld. Heller ikke har vi mottatt den og kjempet for den for feilenes skyld, men på grunn av det gode som den har båret i sitt skjød.

Din i Jesus inderlige forbundne Lewi Pethrus.

Kom til ham!

Men Han kastet sin overkjortel, stod op og kom til Jesus.

Hvor herlig at det går an å avlegge alt som tynger, og det er meget innenfor denne overkjortel som tynger og volder besvær. Jesus innbyr alle som strever og har det tungt å komme til Ham. «Jeg vil gi eder hvile». Det er en gave, denne hvile, som hver som tror går inn til. Salig er den mann som Herren ikke vil tilregne synd. — Salige er de hvis overtredelse er forlatt og hvis synd er skjult. Ja i sannhet Jesus gir hvile. Hvad sier skriften? «Abraham trodde Gud og det blev regnet ham til rettferdighet». Men den som holder sig til gjerninger tilregnes lønnen ikke av nåde, men som skyldighet, den derimot som ikke holder sig til gjerninger, men tror på Ham som rettferdiggjør den ugudelige, ham regnes hans tro til rettferdighet, likesom og David priser: det menneske salig hvem Gud tilregner rettferdighet uten gjerninger.

«Bli i mig, lær av mig», sa Jesus.

I. Schøyen.

Misjonsbeløp.

Fjelds misjon.

Innkomet til misjonsarbeidet i Pai Hsiang China (søsken Fjelds) i 1934.

Ved G. Iversen kr. 15, Fra Sanders frie misjonsforening 30, L. K. Bergen 10, fra venner i Hauge-sund 10, venner i Honningsvåg 50, fra «Karmel» Svelvik 85, ubenevnt, Oslo 8.50, venner i Austefjorden 46.50, barnemisjonen i Sarpsborg 25, Elias Bjerknes Volda 25, ubenevnt 35, sammen kr. 340.00 som er avsendt.

Vil på misjonens vegne få bringe den enkelte giver en hjertelig takk for de midler som er innkommet med ønske om Guds rike velsignelse over den glade giver. La oss fortsette med å be for våre søsken derute og deres arbeide og at midler må strømme inn til deres underhold.

Ski 5. januar 1935.

Broderligst

K. A r m o.

Kvittering for beløp innkommet i året 1934 til misjonær Bernhard Nilsen og hustru, Kina.

Anonym giver kr. 102.70, Misjonsrosten 35, venner i Bergen 244.50, do. i Espeland 90, do. i

Kristiansand S. 110, do. i Lillestrand 55, do. i Mandal 37, do. i Grimstad, Rykene 157.45, do. i Stavanger 225. Tilsammen kr. 1.051.65.

Beløpet er tilstillet broderen i checks i årets løp.

Idet vi takker hver enkelt giver hjerteligst, vil vi samtidig hape at vennene fremdeles vil huske misjonæren og hans hustru i bønn og med midler i det kommende år. Bergen 6. januar 1935.

Nilsine Kristiansen og Sydneshaugen 13, Bergen.

Birger Johnsen's misjon.

Efternevnte kvitanser for innkommet til misjonær Birger N. Johnsen, Argentina for 4. kv. 34, bedes godhetsfullt inntatt i Misjons-Rosten.

Fra Anna Andersen og Ragnhild Larsson, Faron, Græsp, Øregrund, Sverige kr. 10, Erikke Jakobsen, Dronningensgt. 43, Bodø 15, N. V. Arendal 10, Hans Berge, Lunde Telemark 10, L. & S. Bergen 25, O. Knutsen, Mosby 10, P. Larsen, Danvik, Drammen 15, venner på Vatnarheia i Bo, Telemark ved O. O. Stormyr 50, K. Larsen, Arupsgt. 1, Drammen 10, L. & S., Bergen 25, Misjonsvenner ved Tveiten Vestby st. 70, Fru Margit H. Sønstebo, Bo, Telemark 10, H. H. Sønstebo, do. do. 30, O. Knutsen, Westby 10, Holms bu kvinnef. ved Signe Iversen 110, T. & K. Abrahamson Skarvestad pr. Sandefjord 10, P. Larsen, Danvik, Drammen 15, Venner i Narrestø ved K. A. Høyer 9, ubenevnt Stavanger ved A.C.Gabrielsen 40, En søster i Bo, Telemark ved Anders Darnodt 15. Tilsammen kr. 499.00.

For ovenstående besp kvitteres og takkes og lønnen skal nok ikke utebli. Hold ut i tro. Jesus kommer snart! Da skal han betale enhver efter hans gjerning.

Beste broderhilsen

H. H. Sønstebo, kasserer.

Oterholt, Telemark.

Signe Pedersen og Inga Johnsen's misjon.

Innkomme bidrag til misjonærene Signe Pedersen og Inga Johnsen, Peping, Kina, for 1. januar til 31. desember 1934:

Fra venner vestre Gran ved Lina Grorud kr. 30, fra vennene på Salen, Mjøndalen ved Anne Amundsen 50, Thora Karlisen, Volden, Asker 10, ved Alfred Lie, Skotselv 13, Alfr. O. Lie, Hauge-sund 5, Gunvor T. Renslo, Gol 60, ved Th. Thorbjørnsen, Sauland 21.50, ved Alfred Lie, Skotselv 23, gitt 10, N. N. K. 15, N. N., Drammen 20, Thora Karlisen, Volden, 10, ved Jørgen Lunde, Spangereid, 23, Hans Berge, Lunde, Telemark 10, Torbjørn Karlisen, Volden, Asker 30, ved Misjons-Rosten 30, G. N. Trondheim 10, Larsine Folkestad, Folkestadbygd 10, 2 søsknede i Moss 10, ved Alfr. Lie, Skotselv 30, fra Betel, Notterød ved Kjølnør 44, 3 søstre Fleseid, Akerøy 25, Th. Thorbjørnsen, Sauland 20, ved K. Jakobsen «Ebeneser», Skudeneshavn 20, S. Johnsen, Reipå 10, ved Alfr. Lie, Skotselv 30.50, G. N. Tr.heim 20, ved B. Hansen, Lillestrøm 15, ved Alfr. Lie, Skotselv 35, venner på Akerøya ved D. Johannessen 30, A. & T. 50, «Betel», Notero ved Kjølnør 35, «Salem», Mjøndalen, ved

Mirakler i vår tid

av G. C. Bewington.

En predikant der reiser i tro på Gud alene, forteller noen av sine opplevelser.

Pris kr. 1.50 heftet, og kr. 2.50 innb. porto 25 øre.

Kan bestilles i «Misjons-Rosten», Sarpsborg.

Fru A. Amundsen 50, Birgit Transgard, Oslo 10, Guri Ekro, Oslo 20, ved B. Hansen, Lillestrøm 15, Hans A. Berge, Lunde, Telemark 10, en søster, Nottero 5, ved Edv. Roisistuen, Minnesund 15, Sofie & Bernh. Hansen, Ordrup 50, G. N. Tr.heim 30, venner i Bakke ved Marie Sira, 40, venner ved Espeland st. ved Sofia Solberg 145, venner på Enebakesnet ved Thor Langerud 40, ved Halvor J. Opsal, Hjørtadal 30, venner i Gol ved Anne Olsgård 30, fru Arnesen, Oslo 25, Anna Riu, Høydalsnes 25, fra venner i Hoidal ved Arne Hoidal 20, hvilke penger efterhvert er tilsendt søstrene.

På søstrenes og egne vegne ber jeg bidragsyterne å motta vår hjerteligste takk! Må Gud velsigne Eder alle! Husk misjonærene i bønn og med midler, når Gud minner eder derom.

Jeg vil ikke undlate å meddele at i de første 10½ måned av året innkom der kr. 600. Det øvrige beløp innløp de siste 1½ måned.

Med broderhilsen

Th. Wessel, p. t. kasserer.

Schroders misjon.

Fra 13/3 34 til 1/1 35 er innkommet: Ved misjonsmøter i Møllergt. 38 kr. 883.45, ved Hans Johnsen, Peping, evangelist 160, ved H. & A. J. til evangelist 120, ved Nils Horni, Haslum 606.78, ved K. Svendsen, Eidsvold 188.16, ved H. Kronhaug, Otta og Tysedal 40, ved fru Larsen, Kvinneforening, Moss 200, ved Hoidal, Sunnmor 18.50. Tilsammen kr. 2216.89. Regnskapet er oppgjort og revidert.

Nils Horni, Hans Johansen.

Idet vi på misjonens vegne kvitterer, sender vi vår hjerteligste takk og hilsen til misjonsvennene, med ønske om Guds velsignelse og dyktiggjørelse til å gjøre hans vilje.

A. Toftner, kasserer.

Sofienberggt. 16, Oslo.

Dagmar Jacobsens misjon.

Innkomet og sendt til str. Dagmar Jacobsen, Banda i 4de kvartal 1934: Venner i Svenkerud kr. 40, en str. i Rukkedalen 5, Misjonsmøter i Rukkedalen, Svenkerud og Nes 30.60, misjonsmøter i Knofsgt. 6 190, en broder 5.24, Br. Tønnesen m. fl. 20, en br. i Drammen 10, venner i Kirkebygden 55, barnemisjon i Svelvik 20, P. Broto 10, T. og B. Løstegård 5, str. K. Løstegård 5, str. G. Eikrø 10.

Gud velsigne hver enkelt giver.

Broderhilsen

Sverre Severinsen.

Bladmisjon.

Ved å sende bladet til syke, fattige, sykehus, tuberkulosehjem, fengsler, sjomannshjem o. s. v., kan der drives misjonsarbeid. Send et beløp til dette og vi skal sende bladet til slike gratis.

Misjonen i Kina.

Fort. fra 1. side.

mektig til å fylle karene, men også forvaldte deres innhold så det kan leske de mange hungre sjele som har drukket av de brøner som ikke kan slukke deres tørst, og tjenerne får enn idag være med å ose ut så det kan rekke så mange som mulig. Ja, lovet være Gud for vi også her over disse trakter får være med i den herlige tjeneste.

Det har vært gildt fremover i høst å se at Herren oplater nosens hjerter så de mottar ham som deres frelser og hjelper. Være tre dagers høstmøter den 9., 10. og 11. november her på stasjonen; var oss til veisledning og opmuntning, idet vi kjente det dyrebart å samles i Herrens veisignede navn, hvor Gud åpenbarer seg i blandt oss. Str. Inga Johnsen og Signe Pedersen fra Peiping samt Str. Dorum og Karlisen fra Yuan Shih Hsien og str. Person fra Ning Chin var også kommet og gledet folket her med sine budskaper til Guds navns ære. Det er jo nu en god tid for landsbyarbeidet rundt her og denne uke har vi bestemt møter på flere steder hvor der er nogen troende som åpner sine hjem og gårdsplasser, hvor vi kan samles for å forkynne Herrens pris. Gud har også åpnet flere steder hvor folket gjerne vil høre det glade budskap om den korsfestede og opstandne Frelser, og hvor de gjerne vil ha møter så også deres egne landsbyfolk får anledning til å høre evangeliet i sin egen landsby.

På fredag hadde vi en dags møter i en landsby som ligger 6—7 km. herfra da der er noen troende som hadde satt en telduk som var sydd sammen av tui der dekket over en terskeplass og vi hadde her to herlige møter om dagen, og da vi kjørte

tilbake om aftenen på vare sykler hadde brodrerne der møte og så om aftenen. Det er så veisignende å se Gud vedkjennere sig sitt folk, og virker ved sin profet Hellig And til sitt folks opbyggelse i ånden, samt taler til dem som kommer inn under ordets hærsele om frelse og frigjørelse gjennom Guds-lammets blod. Han som var er og blir den samme uforanderlige frelse, rik på nåde og miskunnhet er enn idag mektig å fore sitt verk frem til seier også i dette land. Må Herren derfor hjelpe oss å være lydige mot hva han har talt og taler så han kan fa sin vei og vilje med oss i den gjerning han har betrodd oss: å bringe ut det veisignede evangeliet til jordens ender, så vi på den plass Han har satt oss kan ha veisignelsen av å være delaktig i denne gjerning Han har gitt den enkelte.

Hermed vår hjerteligste hilsen til alle, med takk for eders trofasthet og hjelp i det svunne, og med ønsket om et veisignelsesrikt nytt år. Heb. 13, 20—21.
Eders

Kari og Jens Fjeld.

Finnmarks misjonen.

Fort. fra 1. side.

Vi setter fremdeles vårt håp til Gud og hans små på jorden.
Eders i Kristus
Signe & Henrik
Eilertsen.

T A K K

Vi har også i år hatt den glede å motta kr. 15 til vårt arbeide gjennom «Rosten»s redaksjon, hvorfor vi vil si hjertelig takk. Vi vil også bringe vår takk videre til dem som har vært redak-

sjonen behjelpelig til denne opgave. Må Herren signe edere alle.

Det er godt å forsta at også Nord-Norge har en liten plass i eders hjerter. Når jeg ser på de mange, og de store krav som stilles, til de hellige, så er det ufattelig at det kan gå igjennom. Og særlig nu når enhver synes å ha nok med sig selv, ja, mere enn nok.
Og hvad mere er kravene vokser for hvert år. Når det dog, tross flere og større krav som allerede nevnt går igjennom, så er det kun en forklaring på det, og det er, at der står en trofast flokk bak. Alle disse vil vi hilse med l. Kor. 15, 58.

Kr. 5 er også mottatt til misjonshuset «Bethel» gjennom redaksjonen.

Eders i Kristus,
Signe & Henrik
Eilertsen.

Fra Russland.

En russisk offiser, som hadde en høi stilling ved flyvevesenet i Moskva, men protesterte mot Stalins urettferdige styre, blev forvist til en fangeleir ved Hvitehavet. Her lykkedes det for ham å komme til Vest-Europa. Ifølge «Svenska Morgonbladets» forteller han bl. a.:

— Man søkte i kasernene i den røde armé alle mulige måter å latterliggjøre religionen og la hindringer i veien for alle soldater som våget å gå i kirken.

De som nu går i kirken, er virkelig troende kristne som av hele sitt hjerte ber til Gud. De prester som finnes igjen, er overbeviste ivrige tjenerne for kirken, og vi respekterer dem, selv om de var fiender av sovjet-systemet. Vi forstod at de var martyrer, for de fortsatte tross all forfølgelse

og død å forrette sin andelige tjeneste.

En paskenatt.

Den samme offiser forteller følgende om en oplevelse han hadde i fangeleiren:

— En stille vinternatt, så lys at man kunde lese uten lys, stod jeg på vakt ved leirporten. Rundt omkring radet en gravgivende stillhet, det var som evighetens taushet. Jeg gikk frem og tilbake. Det var over midnatt. Plutselig hørte jeg svak, neppe horbar sang fra barakke nr. 3. Jeg gikk nærmere og kunde nu høre ordene: Kristus er opstanden fra da dode, og i sin død han doden underlagt.

Denne svake, melodiske sang i nattens stillhet midt i Karelsens villmark grep mig så at jeg stod som forstenet. Urolig lyttet jeg til lovsangen derinne. Den tok slutt, men jeg blev stående.

Jeg merket ikke at min avløser kom frem for han slo mig på skulderen og spurte: Står du og sover? Klokken er to, nu må du gå hjem.

Jeg vandret langsomt hjem til barakken, men kunde ikke sove.

Den nattlige sang lod i mitt indre og uten at jeg visste om det, brøt tårerne frem.

Forst senere kom jeg til å tenke på at det hadde vært påske-natten. Jeg er en voksen kar og krigser, så jeg pleier ikke å være bløthjertet. Men denne natt i fangeleiren har gjort et uutslettet inntrykk på mig.

Oxfordmøte i Danmark.

Også i Danmark har Oxfordbevegelsen fått inngang. Der nylig holdt et større Oxfordmøte i Hadsten i Jylland med flere hundre deltagere. Meningene om møtet er meget delte. Noen sier at det blev en skuffelse, andre at motsatte. En av dem som visste nok deltok i ledelsen av møtet, direktør Nauntofte fra Viborg innrømmer i «Kristelig Dagblad» at der var store svakheter, men der skjedd likevel noe på møtet. Flere blev fornyet i sitt gudsdyr og andre frelst.

Til våren eller sommeren er de visstnok tanken at Buchman skal komme til Danmark med andre folk.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina. F. O. SHRØDER: A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo. STR. DØRUM og KARLSEN: Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo. HELGA LUNDEBY: Jul. O. Lind, Moss. RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG O. Ekmornes, Jarvelen 11, Lilleaker. JENS FJELD: K. Aarmo, Ski st. OLGA SCHULT: Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1, Oslo. ALFHILD BJERVA: Torolf Andersen, Sorligtt. 15, Oslo. SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN: Th. Wessel, Nordstrand st. M. PAULSEN og IDA LORENTSEN: Misjons-Rosten, Sarpsborg. TORKILD RASMUSSEN: Jul. O. Lind, Moss. BERNHARD NILSEN: Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen. GUNHILD GUNDERSEN: Leonore Johnsen, Brårvik pr. Stauba. ASTA THUEN: Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.	Argentina. BERGER N. JOHNSEN: H. H. Senstebe, Otterholdt, Ba. Telemark. India. ANNA JENSEN: Amalie Carlsen, V. Forsgrund. DAGMAR JACOBSEN: Sverre Severinsen, Smittestromveien 19, Drammen. FRANCK DESMOND: Hardy O. Mossberg, Kreditbank Halden. BORGHILD NORDLI: Dankert Jergensen, Gunnar Berve 36, Narvik. HANS SVENDBERG: Hardy O. Mossberg, Kreditbank Halden. ALFHILD HOLMEN: Skredderm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo. HILDA WERGEDAL: Jens Jarnes, Passerbok p. o. Sarpsborg. RAKEL EDVARDSEN: Hans Hansen, Brydeklekken, Kongsberg. B. og GUNHILD FINSTRØM: Fru Gudrun Bernsen, Kviteberg, Telemark.	Finnmark. DOROTHEA KLEM: Tora Finnerud, Danvik, Drammen. OSKAR GAMST, Brevikbotn. HENRIK EILERTSEN, «Bethel», Solheimsgt., Balsfjord. DEMANDA EILERTSEN, Brevikbotn. ANDREAS MATHISEN, V. Jakobshavn. KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Porsangerfjord. Hjemmeværende misjonærer. TOMINE EVENSTAD: Vigeland, Ser Audnedal pr. Mandal. DAGMAR ENGSTRØM: O. Ekmornes, Jarvelen 11, Lilleaker. PEDER EVENSTAD, Vigeland, Audnedal pr. Mandal. CHRISTOFA BRUNDTLAND: L. Hvidsten, Landsav 12 E, Bergen.

Hjemløse menn.

Fort. fra 1. side.

ta imot brødet fra himmelen! Der kommer kaffen. Øinene følger dem som bærer brettene, 12 halve tykke stykker er jo litt å begynne med. Det nytter ikke å snakke med dem nu med det første. For nu skal de spise. Og slik som de spiser! Hadde jeg ikke selv sett det, vilde jeg ikke trodd det.

Jeg går bort til en litt eldre mann.

«Nå, det smaker godt, Jakobsen!»
«Ja takk, pastor. De vet nok ikke hvad det vil si å være suiten. De. Jeg kom på rangel igjen jeg. Hadde greid mig lenge nå, men igår gikk det galt. Øl og en halv flaske dunder var alt jeg fikk.»

Begjærlig forsynte han sig med 5 halve stykker til. 17 stykker brød og diverse kopper kaffe er ganske god present.

Da alle var mette blev de sittende og vente.

«Spill litt da,» ber en.

Og musikken tar fatt. Etterpå fikk jeg lov å tale litt. Om de satt stille og fulgte med? Ja, du skulde sett dem. Det var stille som i en kirke. «Se jeg står for døren og banker.» Det er ikke ofte det

er så lett å forkynne Guds ord som det var der.

Efterpå fulgte vidnesbyrdene. Mektige og enkle. De karene viste å fortelle hvad synd var, men de visste også hvad nåde er.

«For tre år siden var jeg som dere. Mange av dere kjenner mig. Vi har drukket sammen ofte vi. Men nu er jeg frelst. Jesus kom og fant mig. Det var den første lykkelige dag i mitt ulykkelige liv. Men det var ikke den siste. Prøv Jesus, venner! Han er så god!»

Der kommer «Fiskeren» op.

«Han Edvard og jeg har vært mye sammen før. Vi både sloss og tura. Men nå er vi frelst begge to. Alt er blitt nytt. Dere skulde se hjemmet mitt nå. Det er Jesus som har gjort det.»

«Ja, takk skal du ha, Hagbart,» sier Edvard, han reiser sig. «Jeg glemmer ikke de ordene du sa. Jeg i Teiengata den kvelden efter at du var begynt å be til Gud. Jeg var halvfull, men jeg blev så urolig etterpå. Og nå er jeg frelst jeg og.»

Det var et vidneme som sent glemmes. Det var ordet om korsett de talte om. Det var blodet som rensar fra all synd. Sannelig Jesus gjør alle ting nye. Det var met hjerte og styrket troen å høre de enkle vidnesbyrd.

Men kirkeklokkene tok til å ringe. Jeg skulde ha heimesen om en time. Vi fikk slutte.

«Tia går så fort,» sa en. Han likte ikke å måtte slutte alt.

Da vi sang den siste sangen stod jeg ved siden av en ung, kjekk kar. Spritlukten av klærne fortalte litt om livet han levet. Men slik som han sang! Ren, klar, fin tenor.

«Du får søke Gud du, og syngte til hans ære,» prøvet jeg.

«Å, det er ikke så lett for en slik en som mig det, pastor!»

«Men Jesus tar imot en slik en som dig, vet du. Husk lignelsen om den tapte sønn.»

«Å ja, jeg vet det!! Men når man ikke lenger vil slutte med dette livet da!! Men det får vi snakke om en annen gang. Jeg får gå nå. Takk for idag, pastor.»

«Jeg skal be for dig.»

«Å det nytter nok ikke. Mor min gjør også det.»

Et fast håndtrykk og den unge mann gikk ut — ut for å synde videre. Som et skib som hugger mot skjæret det er støtt på — intill vraket synker.

Ut — men efter han går Jesus. Han som aldri blir trett. Og gamle mors bønner.

H. E. Wisløff
(i f. Fattig og Rik.)

Mi

Yutze Hs

Kjære misjons
Nåde og fred!
Har lenge tenkt
hilsen fra Yutze
Som nok de f
Schroeders famil
Norge, så jeg er
under deres frav
søster Ruth Wes
juni, og har fått
evne å ta del i a
frelse.

Vi priser Gud
gjort den tiden
og vi venter stø
ren. Han har lys
ringer, så vi kan
komme frem for
bede om hvad
navn, og vi ha
det. Vi vet det å
å bede om sjele
Når jeg skal
beidet, må jeg
optok arbeidet
ute i landsbyene
og lengere bort
Bruntlands stad
De kristne der
Bruntland skal
trenges i sannh
ta sig mere av
har hort senere
ved troen i en
for Lan—Tsun,
å høre om frem
villige til å hør
re har tatt ved
ber nu til den
nes å være å
hvor vi komm
at Gud har sin
søkelstid over
ser Gud for.

Det er herlig
bare har tilbe
avguder får e
av hvad det v
sten, og finne
dyrebare fors
forskjell der
En kvinne h
om Jesus at h
frelse fra syn
var nemlig fr
ansiktet fullt
sen til under
ke spise, da
sår, så hun k
nen. Lægene
noe for henn
om Jesus, tr
just som et
mor og hun
og nu priser
han har gjor
uker efter k
tet med en
vi skulde be
som var syk
det fullt av
lille. Hun ko
og vilde vi
lille var bed
bredet. Så v

«Glommens» trykkeri, Sarpsborg